

קד א ב מיי פ"ג מהל' שכיכות הל' ח סמג עשין פט טושי"ע ח"מ ט' כלא סעף י' וס' עג סעף י':
 קד ג מיי טס טושי"ע טס ס' עג סעף ח':
 קד ד ה ו מיי טס הל' ו טושי"ע טס וס' כלא סעף ח':
 קד ז ח מיי טס סמג טס טושי"ע טס ס' עג סעף ח':
 קד ט י מיי טס הל' ט טושי"ע טס סעף י':
 קד כ מיי פ"ח מהל' טאלה ופקדון הל' ו סמג עשין פט טושי"ע ח"מ ט' ס' כלא סעף י':
 קד ל נמיי טס פ"ה הל' ג מיי פ"ג מהל' שכיכות הל' ד סמג עשין פט טושי"ע ח"מ ט' עג סעף ד':
 קיב ט מיי טס טושי"ע טס סעף ג':
 קיג ע פ מיי טס טושי"ע טס סעף ו':
 קיד צ מיי טס הל' ט טושי"ע טס סעף י':
 קיב ק מיי טס טושי"ע טס סעף י':
 קכו ר מיי טס טושי"ע טס סעף י':
 קיז ש ת מיי טס הל' ד טושי"ע טס סעף ג':

תורה אור השלם
 1 ותפל שקב ותקחם ואת הנערים הבו לפי חרב ואמלקיה רק אני לבדי להגיד לה'
 2 הייתי ביום אכלני חרב וקרן ואמלקיה חרב
 מעשי: בראשית לא מ

עמו דין ואינו נשבע אמר רבא **מתני'** זאב אחד אינו אוגס ושני כלבים אינו אוגס והלסטים הרי זה אוגס מאליהן אבל הולכין למקום גדודי חיה ולסטים אינו אוגס מתה כדרכה הרי זה אוגס סגפה ומתה אינו אוגס ועלתה לראשי צוקין ונפלה הרי זה אוגס ומתה אינו אוגס: **גמ'** והתניא זאב אחד אוגס אמר רב נחמן בר יצחק ההיא בשעת משלחת זאבים ורבי יהודה היא: **הלסטים** הרי זה אוגס: אמאי לוקי גברא להדי גברא או דלמא האי מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה אמר ליה אביי לרבא אשכחיה רועה ואמר ליה גבא סריא כדוכתא פלניא יתיבין קד

רבא זאב וטרף. בשעת משלחת זאבים ורבי יהודה היא דלמא זאב אחד אוגס: **אי הכי אמאי** פטור תחילתו בפשיעה וסופו באוגס הוא. וא"ת לאביי נמי דמוקי לה בעידנה דעילי אינשי מי ניחא והא מ"מ אס היה יכול להציל חייב אלמא תחילתו בפשיעה הוא וי"ל דלא חשיב ליה פשיעה אלמא גביה ואביה ויש ללמוד מכאן דתחילתו דכעין גביה ואביה וסופו בלאוגס דפטור ומתא דלמא רב דהמפקיד (לעיל דף לו. ו) וס' אפי' שומר שכר שמסר לשומר חנם פטור לפי שמסר לכן דעת אין ראייה דאפילו סבר רב תחילתו ככעין גביה ואביה וסופו בלאוגס חייב אפילו הכי פטור דלחין לנו לומר שדאי שומר חנם לא ישמור מנגיבה ואביה רק מפשיעה והוא ליה תחילתו ככעין גביה ואביה אלמא סמס בן דעת רגיל לשמור הרבה אפילו מדברים שאינו חייב ושמה אפילו מסרו לשומר חנם ופטריה מפשיעה פטור דלא חשיב תחילתו בפשיעה כהכי: **איבעי** דך לעבורי חדא חדא. נראה דלא חשיב לה פשיעה מהאי טעמא אלמא כעין גביה ואביה ומחייב מטעמא דלדעתא דהכי יהי לך אגרא דמינטר נטירותא יתירתא כרב חסדא ורבה בר רב הונא דמדיימי לה הכא ואתי שפיר דקאמר בסמוך כבר וחומו קמאי שרזו לפטור מדרכה דאס לא כן אמאי לוחו דמיתלמא דפשיעה הוא שהן חייבים לאפילו שומר חנם חייב וסבר רב פפא דהכא כרבא דפרק הכונס (ב"ק דף נח.) דלמא משום דאיבעי לך לעבורי חדא חדא לאו פשיעה היא ולא כרב כהנא דלמא התם דהוי פשיעה גבי נפלה לגינה: **אמר** רבה התם גברי דפרמוסקי הוו. אפילו גרים רבא אחי שפיר אע"ג דרבא מוקי כהנא קמא (שם דף קח.) מיתלמא דרב הונא בר אבין שקדס ונשבע אכל היכא דלא נשבע אפילו שומר חנם עושה עמו דין ואינו נשבע כאל דכרי השולל משיב וליה לא סבירא ליה: **דאי רמא קלא** הוו [אתו] מצלין ליה. והשתא אפילו לא הוכר הגנב הוא חייב כיון דפשע ולא נקט אגרא הוכר הגנב אלמא משום התלמידים שהיו סבורים למשום דהוכר הגנב חייביה: **סיגפה** ומתה אינו אוגס. מימה דפשיעה דפשיעה גמורה הוא וי"ל דקמ"ל דלפילו יש למלות ולומר שמתה גס נשבע דבר אחר אפילו הכי חייב דלא היה לו לסגפה: אימא

הא נטר כדנטרי אינשי ואין (ה) אביה אלמא אוגס: **בחזוי מהא**. שומרי העיר גלילה שכל סמך אנשי העיר עליהם לשמור גופם וממונם הנהו ודאי צעו נטירותא יתירתא: **ארי ודרס**. ארי דרכו לדרוס הצהמה במקום שמואלה. ודרך זאב לטורפה חיה ולהולכה במקום שהוא בטוח ושם הורגה: **מאי לאו וכו'**. אפי"ה חייב: **א"ה אמאי פטור**. כי אין יכול להציל: **תחילתו סופו בפשיעה**. גבי כל מוזיקין קטנים וקלים דהוא יכול להציל שהרי הניחם וצא לו וסופו נמי נהי דמוזיק חזק כל עליהן שאס היה שם לא היה יכול להציל והו"ל אוגס מיהו תחילתו בפשיעה הוה דחייב דהכי פסקוין הלכתא דהמפקיד (לעיל דף נח. ג): **דשמע קול ארי ועל**. מאימתו שאוגס הוא: שומר חנם יש לו לקדם בחנם. ולא לשכור אנשים. ושומר שכר יש עליו לשוכן: **עד כדי דמיסה**. של עליה לשכור אנשים משלו: **לכושא דחיוסא**. כושר הצהמות שמכר בן כזר ולמדות צניות: **לטרפא וסיפסא**. שלא יטרך לחזור אחר הצהמות לקנות: לא סבירא לכו סא דרבה. דלמא לעיל דמכי נטר כדנטרי אינשי הוה אידך (ה) (אוגס ופטור): **לכוי יהיבי לך וכו'**. ונהי דלאו פשיעה הוא אוגס נמי לא הוי והו"ל כאביה: **אגמלא דירש**. גשר של נרש: **כזר אחסיד**. כלומר בן עמך ואומתך: **שנו**. שם הגנב לטעים מזוין היה: **חייביה**. לשלם האילל והוכר הגנב ולא יפסד כלום עליו לטרות אחר הגנב עד שיוצא מידו: **עושה עמו דין**. פרעון. והיינו פליגא דהא רוניא שומר חנם הוה ומייביה רב נחמן לשלומי: **דפרמוסקא**. אנשי השלטון היו שם: **מתני'** בשעת משלחת זאבים. שמה רעה משלחת בגזירת המלך קופלת היא על אלס אחד: **פליטס** גרסי. ומד ליסטס קאמר: **הכרדלס**. פומי"ש בלע"ז: **סיגפה**. עינה ברעז או העמידה בקין צחמה ובחורף בלינה. לענות נפש (במדבר ג) מתרגם לקנפא נפש: **עלסה לראשי לוקין**. לוקימנא בפ' המפקיד (לעיל דף נח. ג): **תקפתו ועלתה ללוקין הריס חדין וגבוהין**: **גמ'** האי מסר נפשיה. הלסטים ע"מ כן כל או ליהרג או להרוג ויקח ממון אכל הרועה אין לו למסור נפשו על כך: **אשכחיה רועה**. לגנב קודם שנטל הימנו כלום וגזמנו ומירפוי: **אמר לו גנבא סריא**. מוסרה. ויצאש (שמות טו) מתרגמי' וסרי. ובמשניות הגאונים ראיתי סריא פושע: קד

א) לעיל מהל' ע"ש לקמן ק"ה. ג) ז"ל אומרים ב"ש"ש וכו' ב"ר"ף ור"ש"ן. א) [לעיל לו: וש"ן]. ד) [ב"ק מהל' ט] שם קח: ו לעיל לו: ו) אוגס לפטור פ"ג רש"י.

הגהות הב"ח

(א) הש"י ד"ה הא נטר וכו' ואין זה אביה:

גליון הש"ס

גמ' דהדר שקול דמיהו. עיין צ"ק דף נח ע"א מוס' ד"ה א"י: במשנת הא"י הירוב. ע"י לקמן דף ק"ו ע"א מוס' ד"ה תמי':

מוסף רש"י

בא זאב וטרף ובא ארי ודרס. זאב טורף נשח' הטרף למורו. ארי אינו טורף אלמא דורסה במקומה ואוכלה (לעיל דף נגנבה באוגס. בלסטים מזוין, דשומר שכר פטור בן, ואת"כ הוכר הגנב. ויכול לכפול ולהוליא מידו (ב"ק קח.) רצה נשבע. והבעלים יפרעו מן הגנב. רצה עושה עמו משלם לבעלים והוא יפרע מן הגנב (שם). אם דשומר שכר הוא. אע"פ דפטור בלסטים מזוין, הכא האילל והוכר הגנב ולא יפסד כלום. עליו לטרות אחריה. למוך הוא ישלם לבעלים ויחזור ויפרע מן הגנב (שם). עושה עמו דין. ישלם, דמזוה עליו לחזר אחר האביה (שם). העלה לראשי צוקין. שומר שעלה לראשי הריס חדים ומשפטיס, ונפלה ומתה אינו אוגס. אלמא פשיעה, דלכיה לפול (לעיל דף נח.)